

overtage deres eget land, hvor de etablerede et nyt demokrati, og hvor de har fået en forfatning, og hvor den økonomiske genopbygning er startet.

Men alt dette kunne ikke lade sig gøre uden de fornødne rammer for sikkerhed både for den civile irakiske befolkning og ikke mindst for den irakiske regering, som derved kunne blive handledygtig. Det drejer sig om, at de mange etniske og religiøse grupperinger i den irakiske befolkning skulle opnå en tillid til Iraks fremtid.

Kl. 18.00

Nu står vi så i dag med et Irak, som har en forfatning, har haft demokratiske valg og nu ønsker at få overdraget mere og mere af Irak til den irakiske befolkning. 331.000 irakiske sikkerhedsstyrker er nu blevet uddannet, og de udgør en vigtig del af grundlaget for, at irakerne kan overtage provins efter provins.

Men det står også lysende klart for enhver, at jo mere magt, der overdrages til irakerne, desto voldsommere kamp vil der blive for de forskellige etniske og religiøse, militante, sekteriske grupperinger i den irakiske befolkning, ikke blot om magten, men også om, hvorvidt landet skal være et demokrati eller et islamisk regime ligesom Iraks nabolande.

Der vil komme mere kamp om at placere sig i en magtposition i det fremtidige Irak. Desuden må man se i øjnene, at en stor del af Iraks nabolande absolut ingen interesse har i, at Irak får succes med at skabe et demokrati, som er en mangelvare blandt landene i Mellemøsten.

Den irakiske regering har nu selv ønsket at overtage magten og ansvaret i det sydlige Irak. Allerede nu har irakerne overtaget tre ud af fire provinser, og nedtællingen til at overtage den sidste provins er begyndt. Derfor er det også helt naturligt, at Danmark er kommet til den fase, hvor vi begynder at udskifte vores værktøj. Vi trækker os ikke ud af Irak, men vi skifter værktøj.

Fra at være aktive aktører bliver vi nu aktive observatører. Vores opgave bliver nu at støtte irakernes selvstændighedsproces, at støtte de styrker, som vi har været med til at uddanne, og at rådgive de irakiske myndigheder, som er ved at opbygge demokratiske institutioner. Dette blev bekræftet af den irakiske delegation, som netop har besøgt det danske Folketing. Foruden en varm tak for vores hjælp var de også klare i deres ønske om at være herre i eget hus.

Vi skal også begynde at investere i den økonomiske genopbygning, som er en helt central

nødvendighed for at give den irakiske befolkning et reelt håb om en fremtid med arbejde og ikke mindst en fremtid med fred og stabilitet. Der er mange kræfter, fanatiske grupper i og uden for Irak, som arbejder for at ødelægge Iraks fremtid. Derfor har den danske regering ikke rystet på hånden, og derfor vil vi heller ikke fremover lade os true af disse terrorister.

Holdningerne til den danske deltagelse i Irak er mange, derfor er det en stor glæde for Venstre, at et så bredt flertal af partier i det danske Folketing bakker op omkring dette beslutningsforslag, for uanset hvilken politisk holdning og overbevisning man har, er og bliver det utrolig vigtigt, at der er et solidt og bredt politisk mandat, der står bag, når vi deltager i internationale missioner.

Missionen i Irak har været en utrolig svær proces, ikke mindst for vore danske soldater, som sætter deres eget liv på spil. For dem har det en uvurderlig betydning, at Folketinget kan sende et klart signal om, at uanset hvad er der en bred opbakning til de danske styrkers indsats. Derfor skal der lyde en varm og dybfølt tak til de danske soldaters fremragende indsats. Der skal også lyde en tak til de civile rådgivere og ngo'er, som hjælper til i demokratiopbygningen, og som har været og er en uvurderlig hjælp i Irak. Venstre kan naturligvis støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg kan ikke lade være med at imødegå hr. Jens Hald Madsens, jeg ved ikke for hvilken gang fremsatte påstande, usandheder og omskrivninger af, hvorfor vi gik med i invasionen i Irak, og hvorfor vi går ud nu.

Er det ikke rigtigt, at det med, at vi gik ind på påstanden om masseødelæggelsesvåben, og det med, at vi gik ind, fordi FN's resolutioner ikke blev overholdt, er to sider af samme sag, for det var det, resolutionerne handlede om, og er det ikke en mærkelig form for omskrivning af, at vi gik ind som følge af en påstand, der ikke var sand?

Kl. 18.05

Det andet er påstanden om, at vi nu går ud på anmodning fra den irakiske regering. Er sandheden ikke, at vi går ud, fordi briterne går ud, at vi går ud, fordi regeringspartierne ikke tør se vælgerne i øjnene ved næste valg med en stor styrke i Irak?